אין „פאלים קאורט"

ער וויסט דעם געווינ'

סטיוון באיערס איז א רוים. קיין ענגליש רעד ער ניט. ווען ער איז נעכטן גענאראטע געווארען פאר'ן ריכטער, אנגעקלאגט פאר איבערטרעטען דעם "אנטאריא טעמפעראנס עקט". האט ער פארשוואוען דאס הילף פון אן אידישן בערזעצער צו דערווייזען זיין אונשולד. אבער סטיוון קען מסתמא אידיש אזוי אין אזא שטענדיגער עזשער פון אונזער "פאלים קאורט". אנדערש קען מען זיך ניט ערקלערען זיין גוטע כארעקטיר קיין מיט דעם שנאפס - געווינ, וואס איז איהם מיט ציכטן נעזעמען.

סטיוון האט מיז נעגאפט מיט אזעלכע נאראנעז שנאפס איז מאניסליד טמישען. פארשטעהט זיך. אז אויב מאניסליד מאר מען קיין שנאפס ניט האלטען. זאגט אבער דער ריכטער, אז מ'האט אים נעפרעגט וואס ער טרינקט, האט ער נישט נעקענט זאגן קיין אנדער נאמען פאר דעם וואס ער האט נעטרונקען, ווי "שנאפס". ווייל דאס איז דאך דער נאמען וואס מען גיט דעם אויף דער גאנצער וועלט.

— ביזטו, סטיוון, טייטש עס, געפארטיג פון מאנטרעאל קיין וועלאנד?

— יא, דערט וואוינ איך.

— דו האסט זיך דאך אבער אפגענומען פון מארגנס, וואי האסטו נארמלטען די שנאפס, זוינדרש דא אין טאראנטא?

דאס איז נעווען אויסזוכער פראגע פון אזא נאכ'ן נעווען, פון מען טראגט נישט קיין שנאפס אין נעזעלשאפט פון אנדערע לייט. איהם דער ריכטער, איז א רעכטפארטיגע, אלט ער, ווייל "אין פעסער" איז דאס עס אויסגעלאזען אויף נאך אן אנדער נאמען — עגנפעדיט דער אנקלאגער.

איז עס ווייל ווירקער כשר. די שנאפס, טייטש עס, איז נאר נעווען אזא כאוועטע".

אן וויסיער איינאוועניג זיינע אין דער הויז, וואי דו וואוינסט? בליין עווייי.

ווער. ס'טו אידם מיטן באפרוי ואוכט דער ריכטער.

— יא, ער וויסטע דעם נעווען בעי — אבער ס'טו דאראפון אזוי נעלאכט, אז אלע האבן אנגעהויבן צו לאכן, אפילו דער פאליציי פון נעלאכט צו זיי א נאסט מיט פיל פרייונד, ואי מיי אידם אדעמטיין.

ניט קיין בראנפען נאר טשי אינ נאם"

ביים פאליסליים האבען נעשטיואדע אז ס'האבינאמ איז נעווען שבור עס האט אויף די פים ניט נעקענט שטעהן. ער האט אויף דער ריכטער, ער איז פיכטיג פון זיך ניט נעקענט האלטן אויף די פים, אלע פיכטיגע לייט פון בילוגסטע פרייוען אראנטא, דא דושער 4855 W קרעטש 5198 W עדעלוייד 1281 W 13505—1—(1) 1061—12—(28) 1098 1061—12—(28) 13931—1—(14) 3771—12—24 947—12—(19) 674 2684 2619.

ווען האסטו נעטרונקען די שנאפס?

פרעגט איהם דער ריכטער אטאריצ.

עטמויפט אין מאנטרעאל.

איז עס כשר. אין מאנטרעאל טעג טעון קוישען

— ביזטו, סטיוון עס, געפארטיג פון מאנטרעאל קיין וועלאנד?

— יא, דערט וואוינ איך.

— דו האסט זיך דאך אבער אפגענומען פון מארגנס, וואי האסטו נארמלטען די שנאפס, זוינדרש דא אין טאראנטא?

דאס איז נעווען אויסזוכער פראגע פון נאכ'ן נעווען, פון מען טראגט נישט קיין שנאפס אין נעזעלשאפט פון אין נעזעלשאפט וואו מען ווייסט אז אזעלכע לייט זיינען אנוועזנד.

עדעמט איז באפריים נעווארען פון די נעריכטים, צו ווען האט באלאנגט צו פארטרעטען דעם "אנטאריא טעמפעראנס עקט". האט ער פערזעצער צו דערווייזען זיין אונשולד. אבער סטיוון קען מסתמא אידיש אזוי אין א שטענדיגער עזשער פון אונזער "פאליים קאורט". אנדערש קען מען זיך ניט ערקלערען זיין גוטע כארעקטיר קיין מיט דעם שנאפס - נעווינ, וואס איז איהם מיט ציכטן נעזעמען.

סטיוון האט מיז נעגאפט מיט אזעלכע נאראנעז שנאפס איז מאניסליד טמישען. פארשטעהט זיך. אז אויב מאניסליד מאר מען קיין שנאפס ניט האלטען. זאגט אבער דער ריכטער, אז מ'האט אים נעפרעגט וואס ער טרינקט, האט ער נישט נעקענט זאגן קיין אנדער נאמען פאר דעם וואס ער האט נעטרונקען, ווי "שנאפס". ווייל דאס איז דאך דער נאמען וואס מען גיט דעם אויף דער גאנצער וועלט.